

Motion till riksdagen 2011/12:U3

av Bodil Ceballos m.fl. (MP)
med anledning av prop. 2011/12:5

Fortsatt svenskt deltagande i den internationella militära insatsen i Libyen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår regeringens proposition 2011/12:5 Fortsatt svenskt deltagande i den internationella militära insatsen i Libyen.

Motivering

Förenta Nationernas säkerhetsråd antog den 17 mars resolution 1973 i enlighet med kapitel VII i FN-stadgan. I resolutionen slog säkerhetsrådet fast att situationen i Libyen krävde ett omedelbart eldupphör och att våldet mot civila skulle upphöra. I syfte att skydda civila bemyndigade säkerhetsrådet FN:s medlemsstater att vidta alla nödvändiga åtgärder och att upprätta en flygförbudszon över Libyen. Alla medlemsstater uppmanades att bistå när det gällde att genomföra flygförbuds zonen och införandet av ett vapenembargo, enligt resolution 1970.

Det var för Miljöpartiet en självklarhet att stödja världssamfundets agerande. Tillsammans med regeringen och Socialdemokraterna gjorde Miljöpartiet bedömningen att Sverige skulle bidra till den internationella militära insatsen i Libyen för att upprätthålla en flygförbudszon över Libyen och skydda civila, den insats som haft bemyndigande från riksdagen i snart 180 dagar (prop. 2010/11:111 och 2010/11:127).

Enligt de flesta bedömare har den militära insatsen i huvudsak uppfyllt sitt syfte. Situationen i Libyen är radikalt annorlunda nu när Gaddafi lämnat makten och hotet mot civila därmed minskat betydligt. Den internationella insatsen går nu mot sitt slut. Enligt Natos bedömning råder en relativt god säkerhetsituation i många städer och mindre samhällen, men Gaddafitrogna styrkor är alljämt aktiva i vissa områden.

Fel! Okänt namn på

Från Miljöpartiets sida menar vi att Sverige måste göra en självständig bedömning av insatsens olika komponenter. I den situation som råder nu är det inte tydligt att Sverige bäst bistår det libyska folket genom att fortsätta ställa svenska stridsflygplan till insatsens förfogande. Att Nato ber om fortsatt svenskt deltagande får inte vara den enda bedömningsgrunden. Då Norge redan tidigare tagit hem sina stridsflygplan finns det god anledning att även Sverige tar hem våra stridsflygplan och skiftar fokus, från militärt till humanitärt.

Sverige är, av tradition, en supermakt på humanitärt bistånd och stöd till demokratiuppbyggnad, men en relativt liten spelare i militära sammanhang. I och med att Sverige svarade positivt på Natos förfrågan om att ställa militära flygstridskrafter till insatsens förfogande, har Sveriges fokus på diplomatiskt och humanitärt stöd till Libyen och angränsande länder begränsats.

Enligt regeringens redovisning har Sverige bidragit med ca 200 miljoner kronor. Medlen har främst gått till rödakorsrörelsen, FN-organ och andra humanitära aktörers arbete för att bistå med skydd, livsmedel, vatten och sanitet, sjukvård och humanitär evakuering.

Miljöpartiet menar att Sverige i stället för militära insatser bör satsa på humanitärt bistånd och stöd till uppbyggnaden av libyska institutioner och myndigheter.

Stockholm den 19 september 2011

Bodil Ceballos (MP)

Peter Rådberg (MP)

Valter Mutt (MP)

Åsa Romson (MP)

Mehmet Kaplan (MP)